

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.**Til § 1*

Til nr. 1

§ 17 a, stk. 2, angår adgangen for byretterne og sø- og handelsretten i København til at bemyndige kontorfunktionærer til at udføre foged- og skifteforretninger m.v. Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 260 af 8. juni 1979 som følge af den samtidig gennemførte ændring af fordelingen af forretningerne mellem dommerne i retter med 3 dommere. Ved den foreslåede bestemmelse præciseres det, at bemyndigelser af den nævnte karakter ved de byretter, hvor der ikke er en præsident eller en særlig beskikket dommer, som hidtil meddeles af dommeren.

Til nr. 2-4 og 7

Ændringerne er af redaktionel karakter og skyldes, at der ved lov nr. 260 af 8. juni 1979 er gennemført nye betegnelser for underretter og underretsdommere.

Til nr. 5

Ændringerne er af redaktionel karakter og skyldes, at reglerne om fuldbyrdelse af pengekrav nu findes i kapitel 47, jfr. lov nr. 258 af 26. maj 1976.

Til nr. 6

Det foreslås, at reglerne om advokatbistand til den forurettede indføjes som kapitel 66 a i retsplejeloven umiddelbart efter kapitel 66 om sigtede og hans forsvarer.

Til § 741 a

Bestemmelsen i *stk. 1* angiver, i hvilke tilfælde adgangen til advokatbeskikkelse for den forurettede finder anvendelse. Ordningen omfatter de egentlige voldtægtssager efter straffelovens § 216, sager vedrørende § 217 om den, der ved ulovlig tvang, jfr. § 260, skaffer sig samleje med en kvinde, og sager vedrørende § 218, stk. 2, om den, der skaffer sig samleje uden for ægteskab med en kvinde, der befinder sig i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Ordningen omfatter endvidere sager vedrørende § 224 og § 225, jfr. §§ 216, 217 og 218, stk. 2, dvs. sager om tilfælde, hvor andet seksuelt forhold end samleje eller seksuelt forhold til en person af samme køn er opnået på en af de i de pågældende bestemmelser angivne måder. Bestemmelsens formulering »sager, der vedrører overtrædelse af ... «

indebærer, at også sager om forsøg på de nævnte voldtægtsforhold og medvirken hertil vil være omfattet af ordningen.

Beskikkelse af advokat for den forurettede er efter bestemmelsen fakultativ. Retten har således mulighed for i den enkelte sag at skønne over det konkrete behov for advokatbistand. Der må antages at forekomme tilfælde, hvor der ikke er noget reelt behov for bistand til den forurettede, og det må derfor anses for rigtigst, at retten har mulighed for at afslå en begæring om advokatbeskikkelse. I overensstemmelse hermed kan retten efter § 741 d, stk. 1, begrænse beskikkelsen til en del af sagens behandling, ligesom retten kan bringe en beskikkelse til ophør, hvis det under sagens behandling viser sig, at der ikke længere er behov for særlig bistand til den forurettede.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til reglen om fakultativ beskikkelse af forsvarer for den sigtede i retsplejelovens § 732, stk. 2, 1. pkt.

Til § 741 b

Skal den foreslåede ordning virke efter sin hensigt, må det anses for nødvendigt, at den forurettede så tidligt som muligt gøres bekendt med muligheden for advokatbistand. I *stk. 1* er det derfor bestemt, at politiet skal vejlede den pågældende om adgangen til at begære en advokat beskikket. Vejledningspligten gælder i alle tilfælde, hvor politiet skønner, at anmeldelsen vedrører en overtrædelse af de i § 741 a nævnte bestemmelser. Vejledningen skal gives, inden den forurettede afhøres, og det skal af politirapporten fremgå, at den forurettede har fået behørig vejledning.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til reglerne i § 3 og § 4, stk. 2, i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978 om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket. Bestemmelserne sigter på de tilfælde, hvor den forurettede over for politiet fremsætter begæring om beskikkelse af advokat, men hvor det ikke er muligt straks at få begæringen forelagt for retten, f. eks. fordi anmeldelsen indkommer til politiet om aftenen eller om natten. Det vil i voldtægtssager ofte være afgørende for efterforskningen, at politiet straks kan påbegynde afhøringen af den forurettede. Det fastslås derfor udtrykkeligt i *stk. 2, 1. pkt.*, at den forurettedes begæring om advokatbeskikkelse ikke er til hinder for, at politiet afhører den forurettede uden advokatens tilstedeværelse, såfremt den pågældende er villig til at udtale sig.